

Lilla eller enkla gratulationsboken ...

Chronwall, Johan Henrik,

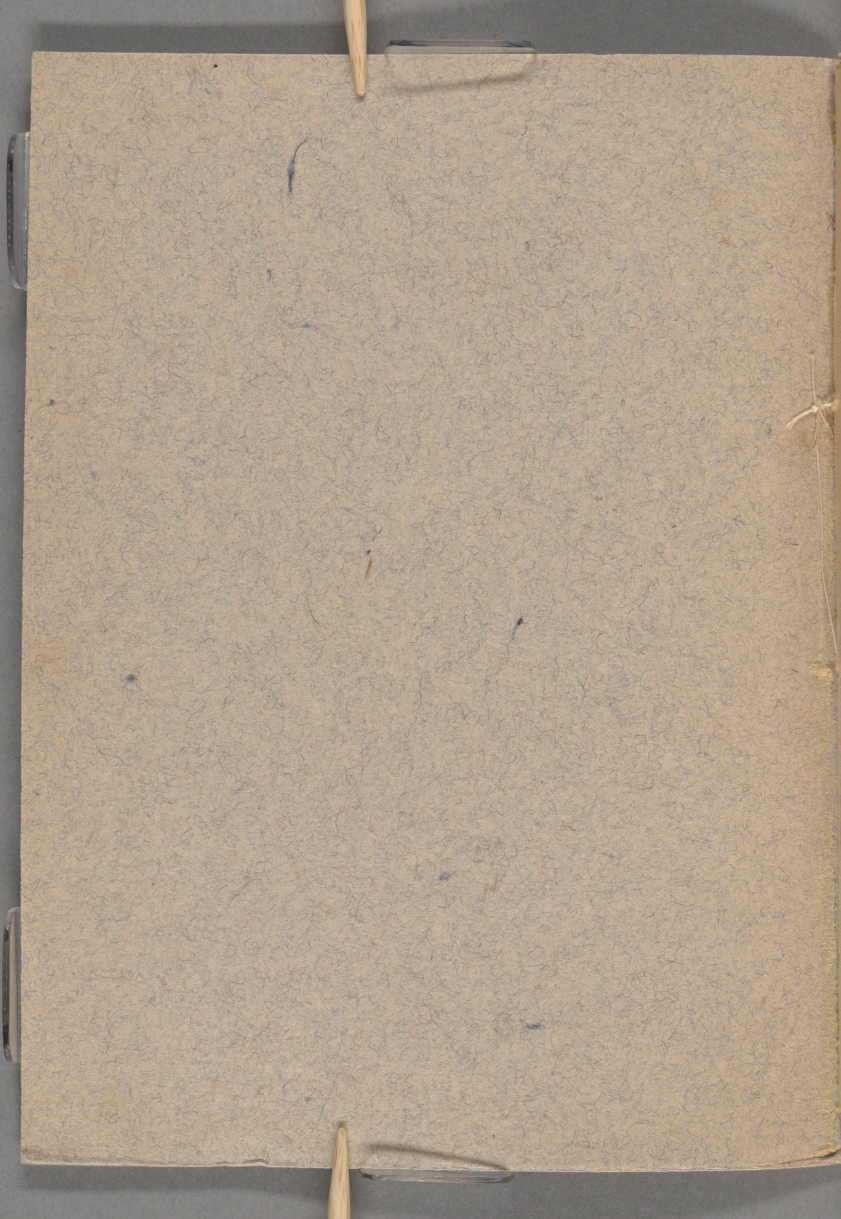
81 A Br.

CHRON WALL, J. H.
LILLA ELLER ENKLA
GRATULATIONS BOKEN

Nitt. Se.
(Bv)
0

Sthlm
1905

Vitt. Sv.
(Bn)
0

Nr 30.

LILLA eller ENKLA GRATULATIONS-BOKEN

innehåller

tjogtals gratulationer på namns- och födelsedagar
passande för såväl yngre som äldre personer.

Författade
af

J. H. Chronwall.

Utkommen i måg^t tusen exemplar.
Eftertryck förtjudes.

Pris:

20 öre.

Från Svenska Snäck- och Visförlaget,
adress: Tomtebodastation (vid Stockholm).

Stereotypplattorna tryckta å J. W. Holm's tryckeri, 1905

Aktenskapsboken, hufvudgrunden för alla fysiska böcker, med afelsekalender. 80 sidor stor. 75 öre.

Hymnens bok, med bilder, förseglad. 56 sid. 60 öre.

Resebeskrifning, af Chronwall, öfver Sveriges städer, 30 öre.

Rosor och Törnen, en författares lif i 20 år, 48 sid., 30 öre.

Poetiska Fjärilar, af Chronwall. Innehåller de bekanta styckena Tidens oro, om den dagliga striden på alla områden. Ur världens sol. Nyårsnatten. Ljusets seger i Norden. Årstiderna vid Ulfundasjön, vid Stockholm. Fjärilens och Menniskans utveckling m. m. Utkommen i mångtusen ex. 43 sid- 40 öre.

Stjernedikter, af Chronwall, om planeten Mars, Solsången, Jordklotsången, Stjernerymden eller den högre skapelsen. Den vackraste bok, som förf. skrivit, borde läsas af en och hvar, för att få en inblick i den skapelse, som höjer sig öfver allt annat. Denna bok, 48 sidor, är af författaren satt till så lågt pris som 40 öre, blott för att den skall kunna nedtränga till de myror, eller slafvar; som vandra i mullen, och sällan få höra talas om i hvilken storartad skapelse de lefva.

Verlden i 3 bilder, om Dumstedt, Klokstedt och Mellanstedt, en mycket lustig, men sanningsenlig bok. 48 sid. 40 öre. Af Chronwall.

Edward och Brynhilda, af Chronwall, om 2 unga emigranternas färd och vaxelrika lefnadsöden i Amerika. Första delen 128 sid. 50 öre.

En författares pinohistoria samt diärsånger af Chronwall 40 öre

Krigets fasor i alla land, samlade och utgifna af Chronwall. En högst märklig bok, som borde läsas af hvarje menska, till afsky för kriget. 96 sidor, 40 öre.

För de unga, som sjunga, rekommendelas:

Svenska Visförlagets Visbok, inbunden, innefattar alla utkomna visor från *N* 1 till *N* 50, och är den största visbok som finnes på svenska. 400 stora sid., 2 kr. Bergtrollen, en Norrländsk berättelse, om den "bergtagna" unga flickan Astrid och banditsonen Vilhelm, af E. Sundbom. 96 sid., 50 öre.

Pilgrimsharpan, en andlig sångbok. 96 sid., 25 öre.

Kokbok för alla. Den billigaste och mest praktiska kokbok, i synnerhet för mindre hushåll. 96 sid., 50 öre.

Grabben, 64 sidor, pris 25 öre, utkommer flera gånger om året. Nya böcker utkomma jemt.

Säljas af de flesta resande samt å Svenska Småskriftförlaget.

Gratulationer

på namns- och födelsedagar

af

Chronwall.

Till ett barn.

Dig, lilla ros, jag egna vill
en sång på födslo dagen!
Väl är den kort, är blott en drill;
men milda äro dragen.

Sjelf är du mild och oskuldsfull,
liksom en himmelsk engel.
Din själ är ren som luttradt gull,
som fjärl'n på en stängel.

Ej några sorger bo i den;
nej — lugn står på dess yta.
Med dig, med dig, min lilla vän!
visst mången ville byta.

Ty du är som en blomma säll,
som doftar i det gröna.
O! må du blomstra, blifva snäll,
du oskuldsblomma sköna.

Till enkefru Gripenköld i Helsingborg.

Hastigt tidens da'r försvinna,
 så vi klaga här på jerd:
 dock, hvad är det, fast vi vinna
 jordens skatter med ett ord? —
 Rik är menskan, då hon äger,
 liksom du, ett fredligt bo. —
 Vara nöjd, allt öfverväger,
 och på Skaparns godhet tro.

Minnet af de flydda tider
 hägrar för din tankes syn:
 frid och salighet det sprider,
 solen likt på rosenakyn.
 Mätte så din dag försvinna:
 ljufligt strålande och blid!
 Mätte så din afton brinna:
 vinkande med himmelsk frid!

Till Johanna.

Flicka! du, som står i våren,
 hyllad utaf gossar små,
 tag i dag, du firar åren,
 hyllning utaf mig också!

Lik de täcka Gracer står du,
 leende i nöjets ring.

Du är god, och därför får du
pris af vänner vidt omkring.

Till Lovisa.

Flicka! jag en dikt vill skriva,
blott jag kunde finna rim.
Ack! om du mig kunde lifva
här, jag grubblar i mitt hem.

Du din namnsdag glädtigt firar.
Hvad skall jag väl gifva dig?
Kransar mången åt dig virar —
men en kyss du får af mig.

Till Theresia Vitalia Bong.

Se! dalen grönskar mer och mer
och solen ljufligt blickar ner
på Blekings stränder än en gång,
vid larkans fröjd och bäckens språng.

Och detta är din fosterbygd,
inunder gröna lunders skygd,
ett »paradis» på fädrens jord,
en herrlig lustgård i vår Nord.

Hur mången telning blomstrat opp,
som du, så skön utur sin knopp,

och mången planta vuxit här,
som du så ljuf, som du så kär.

Dervid mitt hjerta fröjdar sig.
Min lilja, jag ser gladt till dig;
och hvarje gång jag ser till dig,
jag finner, att du älskar mig.

Så! väx i våren glad och nöjd.
Din faders tröst, din moders fröjd
och dina vänners skönsta hopp
är du i dag uti din knopp.

Therese Vitalia! från mig
jag lägger här min gärd till dig;
hvar blomma, som du skådar här,
en afbild af din oskuld är.

Till fröken Else.

Allt hvad lifvet skönast har,
hägrar för ditt sinne;
dock — den ljufva tiden far,
lik ett barndomsminne.

Men, förrän den nedergår
med sin klara stjerna,
må dig många glada år,
möta unga tärna!

7

Njut af fröjden, innan den
är ifrån dig gången;
fröjden bor i kärleken,
framtidshoppet, sången.

Från skomakaregesällen Läderberg

till

jungfru Mathilda Pettersson.

En herrlig dag uppå himlen står.
För dig, min unga,
jag tänker sjunga
i dag, du fyller nitton år!

I handen tager jag lyran min.
Hvad ljufva toner,
Hvad gratulationer!
O, hör dem, flicka, och tänk och brinn.

Hvad skall jag önska dig, flicka kär?
En vän du äger,
— mitt hjerta säger —
i hvilken tanke du ständigt är.

Är detta sanning? Då önskar jag:
må frid och lycka
er bana smycka
med blommor sköna, af bästa slag!

Du rodnar, flicka, vid dessa ord.
 Du allvarsamma,
 du rena flamma!
 är icke qvinnan för mannen gjord?

Om så ej vore, min unga vän!
 hvad blefve jorden —
 hvad blefve Norden?
 ack jo, ett ökenland blefve den. —

Men vill du ej, den dig älskar, ha?
 Då, unga tärna,
 då vill jag gerna
 din fästman vara; jag säger: ja!

Lef väl till dess, du min hulda vän!
 och tänk på vännen,
 skomakarsvennen,
 som här har sjungit, och dröm om den!

Från herr Eriksson till fröken Benedikta.

Jag fuunit har en vän i denna dalen,
 en flicka skön med tvenne ögon blå.
 Jag är så glad, jag glömmer alla qvalen,
 när jag den hulda vännen tänker på.

Ty skön den är, dess känslor äro ömma,
 dess ljufva röst är siändigt före mig. —

Den vän^{är} du! — Jag vill dig aldrig glömma!
hvarhelst jag kommer, vill jag minnas dig.

Till ynglingen Kristian.

Af hjertat här jag egnar dig
i dag en liten sång;
tag dessa rader ifrån mig
och gläds åt tidens gång!

Du står i dag uti din vår
så friskt, som nordens tall.
Du är en yngling! sjuutton år
i da du fira skall. —

Du ser din värld så glad och trygg,
och vänner helsa dig;
på lyckans sköna höjder bygg
ditt hopp på livvets stig.

För fosterlandet nyttig blif.
Mins dina fäders pligt!
Din hand åt dygd och ära gif
med mod och tillförsigt.»

Så är min önskan äfvenväl.
Förnim min känslas röst!
Om den behaga kan din själ,
det fröjda skall mitt bröst.

Lef säll och blomstra i din vår
 och tänk på mig dröml
 Från den, du denna sången får —
 den vännen ej förglöml

Till fröken Marie.

Vaknat har åter i öster en dag;
 foglarne slå sina drillar i höjden.
 Detta, Marie, är din födelsedag!
 Nu vill jag sjunga i friden och fröjden.

Lef och var säll i de herrliga dar,
 medan du ännu i glädjen får vara.
 Hastigt den ljufliga tiden hon far.
 Barnskrik och sorger de stunda se'n bara.

Sången är frände till tonen. De två
 sväfva som englar från himlen till jorden.
 Fostrade äro de ofvan det blå —
 båda de älskas och prisas i Norden.

Tärna! jag vet att du älskar dem ock;
 måtte de tvenne få bo i ditt hjerta!
 Komma der sorger, försvinna de dock:
 sången bortjagar den trånande smärta.

Dig vill jag önska i denna min sång,
 hvad till vår jordiska sällhet må komma.

Ödet och tiden de vandra sin gång;
ej må de störa den växande blommal

Från fröken Petronella till herr Zetterström.

Skön, som en engel,
solen hon träder
in genom morgon-
rodnadens port.
Ren, som min kärlek
bor i mitt hjerta,
sprider den sköna
solen sitt sken.

Här uti sången
följer min önskan
Tag den, o yngling,
vänligt från mig!
Hell dig i våren!
herrliga dagar,
glädje och lycka
följe din gång!

Morgonens vindar
sväfvade sakta
hän öfver fältets
blommar i dag.
Glad i mitt hjerta
hörde jag suset,
tyckte det vara
hviskning från dig.

Lyssna till sångens
ljuffiga toner;
sången må fröjda
ungdomens bröst!
Skål för din ära,
älskvarde yngling!
Lefve det sköna,
hvilket du tänkt!

Från fröken Annette till skogvaktaren Skoglund.

En sång, min vän, jag hafver diktat,
den ger jag dig!
Båd' stort och smått jag deri biktat;
tag sången vänligt ifrån mig!

Om dig, om dig jag ljufvigt frömmar
 i stjernklar natt:
 uti min själ din bild jag gömmer;
 den är mitt hjertas högsta skatt!

I dag jag vet du åren firar. —
 Helt Skoglunds namn!
 Åt dig väl mången kransar virar,
 men jag flyr gladt uti din famn.

Om jag din kärlek kunde vinna —
 hur skönt för mig!
 Du blef min man, jag blef din qvinna,
 jag skulle evigt älska dig!

Från fröken Sophi R. till fröken Carolina H.

Min vän, min bästa vän är du!
 vår vänskap lefver kvar ännu.
 Tag vänligt mot eu hyllningssång,
 och gläds med mig åt tidens gång!

En trogen vän du har i mig.
 Af hjertat jag lyckönskar dig
 i dag, du firar nitton år,
 och fröjdfull in i verlden går.

Lik rosen i sin sköna knopp,
 väx trygg, väx glad, väx lycklig opp!

Så frisk, så glad, som du nu står,
jag önskar dig till åldrens år!

Jag önskar glädje i din vår,
då ung du än en tärna står
och ibland mycket annat mer:
en ung och vacker kavaljer!

Det var mitt bästa; men än mer —
det ädlasta, som lifvet ger,
i denna sången önskar jag,
blott för att vinna ditt behag.

Till ynglingen Oscar.

Du älskade yngling! En herrlig dag
på himlen står.
Den dagen du kallar din födslodag;
i glans den går.

Blif ren, som hans låga, min unge vän,
hvarthän du drar!
I ungdomens spår smyger frestelsen,
och rof hon ta'r.

Och öden oss följa. Hvarthän vi gå,
de bringa qual.
Men blicka med hopp till Guds himmel blå
från lifvets dall

Och strid för din konung, för land och folk,
 du yngling god!
 Och slung mot onskans makt din dolk.
 Haf mod! haf mod!

Och vill du knyta ett vänskapsband,
 så knyt det fast.
 Beskrattad blef du af kung och land,
 om knuten brast!

Mellan syskon.

Jag vill på denna sköna dag
 en liten sång dig qvädal
 och finner du till den behag,
 vill jag deråt mig gläda.

Ej har jag, broder! glömt de da'r,
 då vi tillsamman lekte.
 Den tiden syskonblommor bar,
 som ömt hvarandra smekte.

Ack! samma blommor dofta ju,
 fast andra dar vi skåda.
 Jag är den ena, en är du,
 två kära fränder båda.

En syskonskål jag dricker här,
 den skålen är för dagen;

och denna skål, som lyftad är,
skall bli i botten tagen.

En annan till mellan syskon.

Kära syster! huru herrlig,
lyfter dagen upp sitt öga.
Allvarsam och bottenärlig
ser han neder från det höga.

Hvilka ljufva tankar komma,
då jag tänker, syster kära,
på de da'r, då, sjelf en blomma,
du åt mig sågs kransar bära.

Det var oskuld blott som lekte
kring din fot. Jag mins dig, sköna,
huru vi hvarandra smekte
uppå blomsterkullar gröna.

Nu de dagar äro farna
längesedan till sin hvila;
stundom deras minnen klarna,
sköna kring vår själ de ila.

Nu ett annat år sig tänder.
ej dess öden kan du ana.
Dig jag denna sången sänder.
Tag den på din lefnadsbanal

Lycka önskar jag på färden.
 Lifvets rosor äro sköna. —
 Tag min sång igenom världen,
 öfver lifvets kullar gröna!

Till en vän.

En herrlig dag nu inne är.
 Jag vill dig gratulera!
 Den lilla sång jag diktat här,
 vill jag dig presentera!

Tag sången mot och tänk och brinn
 uppå din lefnadsbana,
 och gå med mod i lifvet in
 gladt med ditt ödes fana!

O, må du helsans gåfva få!
 o, må dig lyckan följa!
 Må hennes stjerna för dig gå
 och sig bland moln ej dölja.

En annan till en vän.

Jag egnar dig en sång i dag,
 en önskningsång uti sitt slag!
 I sångens rader skall du få
 det skönsta jag kan bjuda på!

Jag önskar dig en ljufvig dag,
 och hoppas vinna ditt behag!
 O, gläds i dag bland vänner mång',
 som helsa dig med tal och sång!

Jag är den ene ibland dem,
 som önskar välgång i ditt hem.
 Förskjut ej den som ringa är —
 det är den vän dig helsat här.

Åter en annan till en vän.

Glad dig i dag, du min gamla vän!
 Lagg alla sorger ifrån dig hän
 och hör i glädje en hyllningsgård,
 som till dig ljuder från sångens värld!

Vår tid hon stupar i glömskan bort. —
 Ack! jordetiden är ganska kort:
 Af tidens vexlingar, stunder, dar',
 den ene kommer, den andre far.

Bredvid din sida stå plantor opp:
 de växa sköna, som ros i knopp;
 men du står snart likt ett åldrigt träd;
 därför i dag dig bland vänner gläd!

Till fru R. G. i Lund.

Ådla Fru! till höga Norden
 kom Er födslodag igen.
 Oss till heder är han vorden,
 ty han gaf oss dig, vår vän.

Oss det gläder, när han kommer
 uti österskyn oss ser
 uppå höstens bleka blommor.
 uppå Lundagården ner.

Komme — så vi önska —
 denna dagen öfver dig!
 Mätte sköna blommor dofta
 herrligt på din framtids stig!

Till fröken Fredrika.

I dag du fira skall ett minne af den timma,
 då lifvets sol för dig bröt ur sin morgonstrimma.
 Hon trädde, liksom du, stolt på en fröjdfull ban,
 hon såg förnöjd din bild ifrån sin ocean.

O, sköna morgonda'r! O, ljufva barndoms-
 minnen,
 I bon i våra bröst och höjen våra sinnen!
 I sväfvén för vår själ, liksom en morgondröm!
 I slocknen oförmärkt och följén lifvets ström!

Man mins, (du minnes ock, du lefnadsglada tärnal
du fria, du, som står ibland oss lik en stjärnal)
de dagar och de år, då morgondaggen låg
och blomman skön, som du, sin bild i källan såg,

Lef väl! så helsa vi. En krans af Floras blommor
vi sända hem till dig, när våren återkommer.
Då fira vi med fröjd din födselodag igen —
då se vi gerna dig bredvid en trogen vän.

Till en gammal ungarl.

Du sätter i ditt rum, en ensam fogel lik,
uppå din hjessa re'n de gråa hår uppträda.
På böcker, tobak, snus och foglar är du rik;
men ingen maka har du, som ditt lif kan gläda.

Alltjemt du sitter der bredvid din fönsterbåga.
Din tid, »blir den ej lång»? Jag ville gärna
fråga.

Du ser, hur solar går på himlen upp och ned
ocu lifvet hur det rörs på lifvets blomsterhed.

I dag din namnsdag är. Din skål jag tänker
dricka;
och älskar du i mjugg — kanske en vacker
flicka,

då önskar jag dig här bland tusen vänner säll.
O komme snart för dig den sköna bröllopsqväll!

Till en vänskapsbroder.

Broder! här din skål vi dricka uti detta muntra
lag.

Tag ditt glas och låt oss klinga uppå denna
glada dag!

Femti år i dag du firar, lefver ändock frisk
och sund;

glädjen leker på din panna, löjen på din glada
mund!

Säg, hvad skola vi väl önska dig på denna
sälla dag!

Mätte lyckan jemt dig bistå i hvar ädelt före-
tag!

Mätte helsan med dig följa, hvar du vänder
på din stig,

och den glada lefnadssolen lysa mild och klar
på dig!

Gladt vi våra skålar höja. Klängen går mot
himlens sky

och den glada glädjen målar rosor på vår
hvita hy.

Skål, du gamle, glade broder! Mätte många
gyllne år

stiga på din lefnadsbana, innan du från verl-
den går.

En annan till en vänskapsbroder.

Din födslodag jag vet det är,
 därför en sång dig egnas här.
 I sångens rader skall du få
 det bästa jag kan bjuda på!

Jag önskar lycka, fröjd och ro,
 må gladt du hos din gumma bo!
 Ja, skål i muntert lag
 allt för din födslodag.
 Ja, skål, gutår!
 för alla dina år.

Också en gratulation eller bjudning.

I dag jag vill dig gratulera
 på denna lilla pappersbit,
 förty jag har ej papper hemma mera —
 men skålen dricks, om du vill komma hit!

En annan.

Supén i dag blir fin jag vet,
 därför en stund jag blef poet.
 För prisen ej jag sjunger här;
 men likafullt jag artig är.

Min strof går endast ut derpå,
att, om vi sutto två och två
omkring ett bord, vi kunde få
ett litet glam, en gratulation,
som klingade med högre ton,
än alla dessa fraser gå.
Jag hoppas, att vi re'n förstå
hvarann med denna allusion
och äro båda i den tron
att du och jag och han och hon
(jag menar det förenta par,
som med oss på konserten var)
tillsammans få en treflig stund.
Din vän det önskar så.

Till korporal P.

Så ha vi nu åter midsommar igen
och dagen är inne, då du, vår vän,
skall firas med mångens gutår, gutår,
ditt fyrtiåttonde lefnadsår!

Som jernfasta eken i skogen med fröjd
står stolt ibland träden: så du förnöjd
står bland dina vänner, och glad du ser,
hur skaran med Bachus fröjdas och ler.

Tag sången ifrån oss: han bjuds dig i dag.
Vi önska dig glädje i dryckeslag!
Gladt skola vi sjunga när glaset går:
välkommen på lägret till nästa år!

Till herr Andersson på hans 37:de födelsedag.

Åter nalkas,
åter nalkas
julens fest igen.
Vinterfåglar tusen,
små som ljulgransljusen,
falla neder,
falla neder
ifrån himmelen.

Så, o broder!
så, o broder!
uti julefröjd
kom du hit på jorden
till det arma norden,
som en flinga,
som en flinga
sänd från himlens höjd.

Hvilken tafia,
hvilken tafia
utaf kärt behag!
Här med barn och mamma
skönt vid lampans flamma
firar du i,
firar du i
qväll din födslodag.

Gratulera,
 gratulera
 här med skäl jag får.
 Tag mot komplimangen,
 hör från lyran klangen!
 Må du leva
 med din Eva
 säll i hundra år!

Och när månen,
 och när månen
 tänds på himlens rund,
 måtte du då finna
 hos din lilla kvinna
 ljuvlig hvila,
 ljuvlig hvila,
 mången nöjsam stund! . . .

Hvilken tjusning,
 hvilken tjusning
 i en makas famn!
 Man kan ligga, drömma
 om de bilder ömma,
 som man ej ens,
 som man ej ens
 måla får med nama. . . .

Här jag klingar,
 här jag klingar,

klang, min bäste vän!
 Broderskålen höjes,
 knä't tillbaka böjes.
 Låt oss längta,
 låt oss längta
 snart till jul igen.

Till gubben Stjernlund.

Du gamle sjuttiårige,
 du veteran i Norden,
 du gamle silfverhårige,
 du vandringsman på jorden!

Dig egnar jag en liten sång,
 förrän din afton skymmer!
 Du vandrar fram med tidens gång
 bland krämpor och bekymmer.

Ditt rykte lefver, gamle man!
 på vise söners munnar.
 »Så god, som du var ingen ann',»
 man i vår bygd förkunnar.

O, må du stanna kvar en tid
 hos oss ännu i Norden!
 O, må du finna fröjd och frid
 den tid, du dväljs på jorden!

Till en annan.

Tag möt en liten gratulation
från mig i dag, jag ber!
Min lyras anspråkslösa ton,
låt den behaga Er!

Här står jag ung i lifvets vår:
men Ni vid grafvens port.
I dag ni hyllning af mig får
för godt, som Ni mig gjort.

O, må Er lefnad än bli lång,
och må Ni helsan få!
Så är min hela önskningssång:
jag dricker skål derpå.
Ju skål, gutår,
för alla Edra sjutti år!

Till en fader.

Du, som ett ljus mig tändt uppå min lefnads-
stig,
du, som mig visat väg, hvarpå jag vandra
skulle!
Dig egnar jag en sång; dess toner gå till dig,
liksom en morgonvind förbi en blomsterkulle!

Tack, hulde fader, tack! för godt, som du mig
gjort!

Jag kan ej prisa dig tillfyllest, som jag borde.
Jag ej dig ärat har tillfyllest, som jag bordt,
det goda, du mig gjort, mig ingen annan
gjorde.

Var det ej du, som lärt mig älska land och
kung
och Gud och nästan min, då jag i världen
trädde?

Var det ej du, som bar mig på min skuldra
ung?

Var det ej du, som mig i sorgsna stunder
glädde?

Tag mot en hyllningssång! Det är en ringa
gård;

men mera ej i dag jag kan dig presentera.

Dess ömma toner gå ifrån en högre värld.

Tag sången vänligt mot. Jag vill dig gra-
tulera:

Du gamle, du som står med glädjens ros på
kind,

jag önskar: måtte du af helsans gåfva njuta!
Snart gulnar du till fall, liksom den höga lind;
o, må du ljuffigt då din lefnadsbana sluta!

Till en moder.

Dig, moder, här jag egnar
en liten gratulation!
Tag den å mina vägnar,
och hör min känslas ton!
Jag är ditt barn! Min moder,
min barndomströst var du.
Nu styr mig tidens roder.
Långt från dig är jag nu.

Dock tag min sång till ära,
åt dig den diktad är!
Låt den ditt hjerta lära
att jag dig än har kär.
Din bild jag aldrig glömmor,
den bor uti min själ;
om mig än natten gömmer,
ser jag den klar likväl.

Lef väl, du hulda, ömma!
Må Gud bevara dig!
Jag vill dig aldrig glömma
uppå min lefnadsstig.
Må glada dagar komma
för dig ur österns sky,
och hoppets rosor blomma
och dagens sorger fly!

Mellan äkta makar.

Du femti år i dag har hunnit.
Min maka! jag lyckönskar dig.
Tillsammans våra hjertan brunnit
i sorg och fröjd på livvets stig.

Jag önskar att få fira länge
med dig din sköna födslodag!
Till oss sig inga sorger tränga!
Vi blifva glada, du och jag.

Den kärlek, som fören't oss båda
och svuren är i denna dal,
vi vilja lika trofast skåda,
när slut är våra dagars tal.

O! när en gång, den sista gången
med mig du firar dina år: —
mine än den enkla kärleksången,
som du nu af mitt hjerta får!

Till en vän på hennes födelsedag.

Jag helsar dig! Jag helsar och den sköna,
den gyllne sol, som steg så herrlig opp.
Hur sköu hon lyser öfver lundens topp,
och sprider glädje öfver ångar gröna!

Förbi är våren. Sommarens dagar komma
 Du älskade! för dig en annan tid
 ock randas. Må du uti fröjd och frid
 få möta den, min hulda, sköna blomma.

Till Sofi på hennes tjugonde års födelsedag.

Sångmöl till min flickas ära
 gladt min lyra fattar jag.
 Vi ett värdigt lof må bära
 denna lyckosamma dag.

Täcka liljor gaf han jorden
 för kring tjugu somrar se'n.
 Skönt de blomstrat upp i Norden,
 äro nu fullvuxna re'n.

En af dessa blommor täcka
 är mitt hjertas ideal:
 det kan ljufva tankar väcka,
 fröjda mig i skog och dal.

Sköna, underbara lilja,
 möt i fröjd din framtidsdag!
 Ingen, ingen skall oss skilja:
 du blir min, och din blir jag!

En ett par vänner på deras bröllopsdag.

Jag egnar er en sång, I vänner!
Af hjertat går den ifrån mig.
I kärnor! och I ungersvenner,
som famlen äro på lifvets stig,
församlen eder kring det sköna,
det lyckliga, det glada par!
På lifvets blomsterkullar gröna
vi tro oss träda upp en hvar.

I unga två, all himlens lycka
jag önska vill till eder ner!
Må flitens sköna blommor smycka
den framtidsbar' som mot er ler!
Må ingen skymningsstund framkomma
uppå den väg I skolen gå;
men endaa sköna rosor blomma,
hvarthän I vänden deruppå!

Mån'g öden få's, att genomvandra
i denna mörka, dyster dal.
O, äleken därför ömt hvarandra
i nöd och lust, i tidens qvall
Må intet denna kärlek bryta,
som här beseglades i dag!
Stån fast, när ödets stormar ryta,
och tänken på er bröllopedag!

Så är min önskan, unge vänner!
 Den önskan går utaf min själ.
 Må Han, som allas öden känner
 och vet var menskas sanna väl —
 må Han beskydda er, jag beder,
 må Han omhängna edert bo
 och blicka från sin himmel neder
 och gifva eder fröjd och ro!

Ej bättre kan mitt hjerta önska
 er sälla två på denna dag.
 Slån ej snart min sång i glömska.
 Mitt fyllda glas nu fattar jag.
 Och hela skaran skall nu klinga
 med mig vid klara fröjdeljud.
 Vid glasens klang vi vilja bringa:
 ett lefve brudgum, lefve brud!

BS. Gratulationerna i denna bok kunna af en hvar
 förändras och godt begagnas.

